

РЕШЕНИЕ

№ 5628

гр. София, 08.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 10.09.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ива Кечева

ЧЛЕНОВЕ: Златка Илиева

Силвия Житарска

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Емил Георгиев, като разгледа дело номер **5215** по описа за **2021** година докладвано от съдия Златка Илиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Столична община срещу Решение №20103170/23.04.2021г. по АНД № 292/ 2021 год.по описа на СРС, Наказателно отделение, 121 - ри състав, с което е отменено наказателно постановление №308779/2017/27.06.2017 г. на зам.- кмет на Столична община, с което на Т. В. Г., е наложена глоба в размер на 200 лв. на основание чл.35 ал.7 т.1 от Наредба за реда и условията за пътуване с обществения градски транспорт на територията на Столична община (НРУПОГТТСО) за нарушение на чл. 18 т. 1 б."а", б."б" и б."в" и чл. 35 ал. 1 вр. чл. 34 ал. 3 от НРУПОГТТСО /отм./ .Решението се обжалва, като незаконосъобразно, по съображения подробно изложени в депозираната касационна жалба. Иска се неговата отмяна и потвърждаване на наказателното постановление.

В съдебно заседание касаторът, редовно уведомен, не се представлява.

Ответникът – редовно призован, явява се лично. Оспорва касационната жалба. Представя писмени бележки.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, моли решението на СРС да бъде оставено в сила.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в преклузивния срок по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, от надлежна страна по чл. 210, ал. 1 от АПК, срещу подлежащо на оспорване по чл. 208 от АПК съдебно решение, поради което е допустима.

Разгледана по същество е неоснователна. Съображенията за това са следните:

С обжалваното решение е отменено процесното НП, с което на Т. В. Г., е наложена глоба в размер на 200 лв. на основание чл.35 ал.7 т.1 от Наредба за реда и условията за пътуване с обществения градски транспорт на територията на Столична община (НРУПОГТТСО) за нарушение на чл. 18 т. 1 б."а", б."б" и б."в" и чл. 35 ал. 1 вр. чл. 34 ал. 3 от НРУПОГТТСО /отм./.

От фактическа страна, съдът е приел за установено, че на Т. В. Г., е наложена глоба в размер на 200 лв. на основание чл.35 ал.7 т.1 от Наредба за реда и условията за пътуване с обществения градски транспорт на територията на Столична община (НРУПОГТТСО) за нарушение на чл. 18 т. 1 б."а", б."б" и б."в" и чл. 35 ал. 1 вр. чл. 34 ал. 3 от НРУПОГТТСО /отм./.

На жалбоподателя бил издаден акт за установяване на административно нарушение , а въз основа на него - съставено процесното наказателно постановление.

От правна страна, Софийски районен съд е счел, че при съставянето на АУАН и издаването на НП са спазени изискванията на закона досежно материалната компетентност на техните издатели, както и тези за описание на нарушението/ дата, място и обстоятелства, при които е извършено/.

По съществуващото на нарушението, съдът е приел, че деянието е осъществено от обективна и субективна страна, като в тази насока е дал вяра на всички събрани в хода на административно-наказателното производство доказателства.

За да отмени процесното наказателно постановление, съдът е приел, че незаконосъобразно е ангажирана административнонаказателната отговорност на жалбоподателя, тъй като същата е погасена по давност. Излага подробни съображения.

Настоящата инстанция споделя извода , че по отношение на нарушението –предмет на процесното НП е изтекла предвидената в закона давност за наказателно преследване.

Съгласно Тълкувателно постановление № 1 от 27.02.2015 г. по Тълкувателно д. № 1/2014 г., ОСНК на ВКС и ОСС на II-ра колегия на ВАС, уредбата, относно погасяване на наказателното преследване по давност в общата част на Наказателния кодекс намира приложение и в административнонаказателното производство по силата на препращащата разпоредба на чл. 11 от ЗАНН. Според последната, по въпросите на вината, вменяемостта, обстоятелствата, изключващи отговорността, формите на съучастие, приготвянето и опита се прилагат разпоредбите на общата част на Наказателния кодекс, доколкото в този закон не се предвижда друго. От мотивите на Тълкувателното постановление, е видно, че нормите на НК по въпросите за давността са приложими в административнонаказателното производство, както досежно абсолютната, така и относно обикновената такава. Това е така, тъй като приемането на тезата, че институтът на обикновената погасителната давност не намира приложение при наказателно преследване на административни нарушения, би довело като краен резултат до по-неблагоприятно третиране на извършителите на поведение с по-ниска степен на обществена опасност, каквото представлява административното нарушение, спрямо това на извършителите на общественоопасно деяние с най-висока степен на обществена укоримост, каквото е престъплението.

Съгласно разпоредбата на чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК, приложима по препращане от чл. 11 от ЗАНН, наказателното преследване се изключва по давност, когато то не е възбудено в продължение на три години. Според текста на чл. 81, ал. 2 НК, давността се прекъсва с всяко действие на надлежните органи, предприето за преследване, и то само спрямо лицето, срещу което е насочено преследването. След извършване на действието, с което е прекъсната давността, започва да тече нова давност.

По арг. от чл. 80, ал. 3 от НК, давността за преследване започва от довършване на нарушението - в случая от 09.06.2017 г. По арг. от чл. 81, ал. 2 от НК давността се прекъсва със съставянето на АУАН, издаването на НП, предприемането на действия за неговото връчване и от самото връчване на НП. От всяко прекъсване на давността започва да тече нова тригодишна давност. В случая, започналата да тече на 09.06.2017 г. давност е прекъсната на 27.06.2017 г. - с издаване на наказателното постановление. С това действие на органите по възбуждане на административно наказателно преследване, давността е била прекъсната и от тази дата е започнала да тече нова давност.

Настоящият съдебен състав споделя напълно становището на първостепенния съд, че постановлението не е връчено редовно по реда на чл.58, ал.2 от ЗАНН, поради което не е и налице ново прекъсване на давността. Не са констатирани действия спиращи теченето на давностния срок. Съдът е изложил убедителни аргументи в тази насока, които не се налага да бъдат преповтаряни. Правилно същият е приел, че наказателното постановление е връчено едва на 07.12.2020г. с призовката за доброволно изпълнение от ЧСИ. Преди тази дата от страна на наказващия орган няма предприети редовни действия по връчване на НП. Както бе посочено по-горе, от издаването на последното на 27.06.2017г. е започнала да тече нова тригодишна давност, която е изтекла на 27.06.2020г., преди връчването му на 07.12.2020г.

С оглед носената от административнонаказващия орган тежест на доказване, съдът приема, че действия, прекъсващи или спиращи течашия в посочения интервал от време срок на давността, не са извършвани. Ето защо, институтът на абсолютната погасителна давност за наказателно преследване, доколкото касае случаите, в които същата е спирана или прекъсвана, е неприложим.

При тези обстоятелства, изтеклата тригодишна давност за преследване по чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК вр. чл. 11 от ЗАНН, има за последица отпадане правомощието на държавата да продължи административнонаказателното преследване за извършеното от жалбоподателя деяние.

Като е достигнал до този правен извод, и е отменил процесното НП, първоинстанционният съд е постановил решение в съответствие с процесуалния и материалния закон. Ето защо, същото следва да бъде оставено в сила.

Страните не са заявили претенции за присъждане на разноски, поради което съдът не дължи произнасяне в тази насока.

По изложените съображения, и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, съдът

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение №20103170/23.04.2021г. по АНД № 292/ 2021 год. по описа на СРС, Наказателно отделение, 121 - ри състав на Софийски районен съд.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл. 223 от АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.